

Hadi Gel

– *rahim-recep* · 27 Aralık 2009

Bitmeyen sevdaların yükü göğsümde nefes almama engel
Dizbalğarımdaki erk yetersiz
Çaresizliğe ilk adımı bana attırma, yıkılıyorum
Yüreğimdeki coşkuyu görmek, bilmek istersen hadi sen gel

Soğuklara bir kardelen kadar dirençli güllerim seni beklerken
Kuşlar orkestrasının provaları bir umut demeti
Ufukta bir Ay gibi karanlıkları yırtan sen
Benim ömrüm hep güzellikleri sevmekti

Gülümsemelerdeki sahteliklerde gerçekleri aradım ömür boyu
Çok gördüm bakışların ardında gizlenen ikiyüzlülüğü
Çok gördüm ihanetlerde mutluluk arayan namussuz soyu
Çok gördüm fakirliğini namussuzluğa satan görgüsüzlüğü

Her geçmiş gün bir deneyim sayfası
Mutluluk her yaşamda yaşanılmak istenen bir yaşantı
Mutluluk kaçan, göçen; peşinde kitleleri koşuşturan bir zorluk
Mutluluk bir özleyiş, bir umuttur renkli kılan yaşamı

Ve seni tanıdım günlerin kapısız, penceresiz kaldığı bir zamanda
Bir ciddiyetin güzelliğinde gül açan yüreğinle
Kendince adımlıyordun yükseklere tırmanan basamaklarda
Yaralı bir yüreğin resmini çiziyordun dizelerinle

Ve seni tanıdım ihanetlerin perde ardında sefa sürdüğü günlerde
Heba edilmiş şiir aşk bataklıklarında yüz kızarmalarından uzakta
Doğa güzellikleri çiçekler sanki hiç açmamıştı
Gülmemişti aşk sivrisineklerin vızıltısında

Sen karanlık günlere doğan güneş geldin
Isıttın üşümüş yüreğimi
Hadi gülümse açılsın kaderin
Mutluluk açmış gamzelerinde avuçla sevgimi

Hadi gel

Rahim Recep Akdora